

[Hans Hansen.]

med Hensyn til Grundskyld. Jeg har endnu Protokollen og de Udtalelser, der blev fremsat af den nuværende højtærede Statsminister om Grundskylden og om den Betydning, som den højtærede Minister den Gang tillagde den. Men det er en Kendsgerning, at Socialdemokratiet fik Grundskylden paa sit Program i 1913, det skal jeg ikke underkende.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg var altsaa velvillig. Jeg maa desværre tilstaa, at det forekommer mig, at hans Forstaaelse ikke staar i Forhold til Velvillien, men det kommer maaske senere. Jeg takker ham altsaa, fordi han var velvillig i sin Bedømmelse af Forslaget og erklærede, at han ikke vilde modsætte sig Grundskylden, men vilde medvirke til, at den blev gennemført.

Det ærede Medlem forvarede sig imod, at Grundskylden alene skulde løse det sociale Spørgsmaal. Det skal jeg ikke bebrejde ham, lige saa lidt som den Betydning, det ærede Medlem tillægger Grundskylden for Arbejderne. Men mon ikke Forholdet er det, at Grundskylden vil faa størst Betydning for Arbejderne; thi uden Hensyn til, om man er Tillhænger eller Modstander af Grundskylden, tror jeg dog alligevel, at de Betragtninger, som jeg havde Lejlighed til i Gaar at fremdrage, nu sidst er fremført i det lille Skrift: Kampen om Jorden af fire højtærede Ministre i den nuværende højtærede Regering, er rigtige, at en Grundskyld vil have de Virkninger, som er tillagt den af de 4 højtærede Ministre, at den vil skabe Betingelser for, at Varepriserne nedsættes naturligt, naar man ophæver Skatterne, at den skaber Betingelser for, at der skal mindre Kapital til for at erhverve Jord, og umuliggør en Skatteovervæltning.

Det er nemlig det, der ligger i de 4 højtærede Ministres Udtalelser. Og Virkningerne af saadanne Foranstaltninger vil vistnok betyde det, som jeg ogsaa ser en cand. polit. Knud Korst skriver i en udmærket Kronik i „Social-Demokraten“, hvor han anstiller nogle Betragtninger derom i Forbindelse med en Bedømmelse af den passive Kapital. Det, der er sket indtil i Dag, er i høj Grad gaaet i den Retning, som cand. polit. Knud Korst her gør gældende. Han siger, at til syvende og sidst er Jorden Nationens alleregentligste Attribut, og han anstiller Betragtninger over, hvad der kunde være sket, hvordan Samfundet og hvordan Arbejderne kunde have været stillet, hvis man ikke havde begaaet den Kapitalfejl, som blev begaaet af Venstre i 1903, da man

i Stedet for at modernisere Hartkornsskatterne gik over til den forkasteligste af alle Skatter, Ejendomsskylden.

Overfor hele denne Betragtning af Formueskatten, hvor for Resten den højtærede Indenrigsminister er enig med Venstrepartiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Duborg, og med det ærede Medlem Hr. Krag, taler Knud Korst om noget, han kalder for Rentierpolitik. Jeg er saa enig med Knud Korst i hele hans Opfattelse af, hvad det betyder. At man har tilladt Højfinansens her at tilvende sig alle Fordele af Fremskridtet, tilladt en forskreven Kapital at trække Renter ud af Arbejdet og ikke er skredet ind imod det — det er rigtigt, naar det betegnes som en Rentierpolitik, og det vil gerne jeg henlede det ærede Medlem Hr. Lundbergs Opmærksomhed paa, saa tror jeg ikke, vi er saa langt fra hinanden i vor Bedømmelse af, hvad Virkning det vil faa for Arbejderne.

Spørgsmaalet om Skatternes Betydning for Arbejderne i Almindelighed tror jeg er i høj Grad overdrevet af det ærede Medlem. Til syvende og sidst — det er vist en gammel almindelig anerkendt Sandhed, som jeg ikke tror at det ærede Medlem Hr. Lundberg og jeg er uenige om — væltes i saa stor Udstrækning som muligt Skatterne over paa Arbejdet. Der er to Kategorier i et Samfund, der ikke kan vælte Skatterne bort fra sig, det er Bønder og Arbejdere, de maa betale, men det er problematisk, hvor meget Forretningsfolk, Haandværkere, Læger og Dyr læger og Sagførere betaler, fordi de vælter Skatten over paa Arbejdet.

Derfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Lundberg, at rent bortset fra, hvad Betydning vi tillægger Grundskylden, rent bortset fra, om man er Tillhænger eller Modstander af det Statssystem, vi sammenfatter under Betegnelsen Retsstaten, tror jeg, vi ikke er uenige om, at Grundskyldens Virkninger vil være størst overfor Arbejderne, fordi de vil vinde paa alle Omraader og har ikke noget at tabe. Det vil aabne Adgang til, at Husmænd og Herremænd kommer under naturlige Konkurrenceforhold i Driften af Landets Jord, det kan vist ikke modsiges, og det bliver den fordelagtigste Driftsform, der bliver den sejrende. Til Overflod kan vi hente Beviser for, hvordan Rentabiliteten ligger, og det kommer til at staa i et Perspektiv til Statens Bestræbelser for at skaffe Adgang og Erhverv gennem Statsudstyknings, Bestræbelser, som jeg for mit Vedkommende mener til Dels er spildt, fordi man i Virkeligheden har modvirket dem